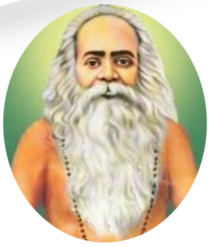

GLOBAL NSS CONNECT

EDITION 5

An official publication of Global Nair Sewa Samaj

MAY 2022

IN THIS ISSUE

1. V P Menon - The Unsung Architect Of Modern India
2. Chairman's Desk
3. General Secretary's Report
4. Mother - Poem By Neerda Suresh
5. Trailblazers
6. Morality Or Hypocrisy
8. Spiritual Connect

"BEING HUMAN MEANS TO CONSCIOUSLY DO THE BEST YOU CAN FOR EVERYONE AND EVERYTHING YOU COME IN TOUCH WITH"

- SATGURU

V P MENON

THE UNSUNG ARCHITECT OF MODERN INDIA

Rao Bahadur Vappala Pangunni Menon, CSI, CIE was an Indian civil servant who served as Secretary to the Government of India in the Ministry of the States, under Sardar Patel . He is popularly known as the right hand of Sardar Patel in the political integration of princely states into India.

He was born on 30th September 1893 in Ottapalam, Kerala. His father Sri Chunganad Sankara Menon was a school headmaster. He has started his career as a clerk in Bangalore Tobacco Company. Menon joined Provincial Civil Service in 1914 and rose to become the highest serving officer in British India. He also served as a political advisor to Lord. Louis Mountbatten, the last viceroy of British India. Menon's' resourcefulness during his service caught the eye of Sardar Vallabai Patel who would become the Deputy Prime Minister of India in 1947.

V P Menon brought about a definitive plan for a unified India integrating more than 500 small kingdoms scattered all over India at the time of Independence. His intelligent, strategic, and political measures have helped Sardar Patel to unify India. He authored a book on the political integration of India, The Story of the Integration of Indian States, and on the partition of India, Transfer of Power. He later joined the Swatantra Party, but never contested the elections.

V P Menon died on 31/12/1965 in Banglore at the age of 72.

EDITORIAL BOARD

M. K. G. Pillai
Udayabhanu
V. S. Subash
Jayaprakash M. D.
Priya Balakrishnan

GLOBAL NAIR SEWA SAMAJ

Mannam International Centre
Plot no. 3, Institutional Area
Sector II, Dwarka
New Delhi - 110075
www.globalnss.org
info@globalnss.org

CHAIRMAN'S DESK

M K G PILLAI

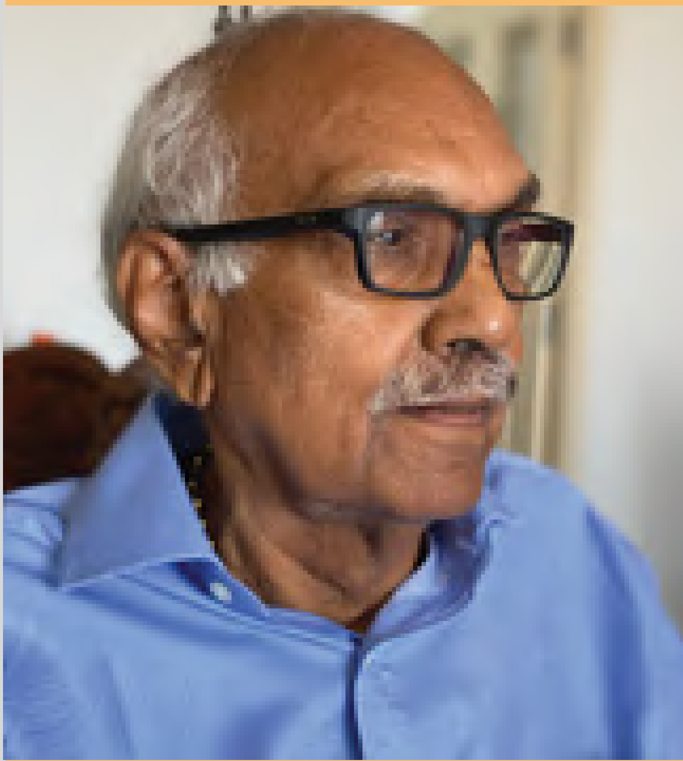

ഗ്ലോബൽ എൻ എസ് എസ് എന്ന സംഘടന മഹത്തായതും ബൃഹത്തായതുമായ ഒരു സ്വപ്നത്തിന്റെ പിറവിയാണ്. പ്രവാസികളായ സമാനമനസ്ക്കരേയും സംഘടനകളെയും ഒന്നിപ്പിച്ചു ഒരു കുടകീഴിൽ കൊണ്ടുവരുക എന്ന ദൗത്യമാണ് ഗ്ലോബൽ എൻ എസ് എസ് ന്റേത്. മഹാനായ എ പി ജെ അബ്ദുൾകലാം പറഞ്ഞതു തന്നെയാണ് നാം വിഭാവനം ചെയ്തത്. ജ്വലിക്കുന്ന ഒരു മനസ്സാണ് ഏറ്റവും ശക്തമായ വിഭവം. മഹത്തായ സ്വപ്നങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും കൊണ്ട് നമുക്ക് എന്തും നേടാം.

ഒന്നാംകിട സുമനസുകളായിരിക്കണം നേതാക്കൾ. എപ്പോഴും മുകൾ തട്ടിലെത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചായിരിക്കണം നമ്മുടെ ചിന്ത. കൂട്ടായ പരിശ്രമത്തിലൂടെ ഭാവിതലമുറകൾക്കുവേണ്ടി അവർ നമ്മെ ഓർമ്മിക്കാൻ നമ്മുടേതായ സംഭാവന നൽകാൻ നാം നിലവിലുള്ള നേതാക്കൾ കാന്തത്തെ പോലെ ഏറ്റവും നല്ല വ്യക്തികളെ അവർ ആകർഷിക്കണം.

ശരിയായ നേതൃത്വം സ്വീകരിച്ചും സംഘടനയിൽ വിശ്വസിച്ചും ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്ന പക്ഷം നമുക്ക് നന്നാകാനുള്ള കാലം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടില്ല. ഗ്ലോബൽ എൻ എസ് എസ് നായന്മാരുടെ വകയാണെന്നും അതിന്റെ കൊടിക്കിഴിൽ അണിനിരക്കാനും നമുക്ക് സന്മനസ്സുണ്ടാകണം.

മന്നത്തു പദ്മനാഭനെ പറ്റി പറയുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പടുത്തുയർത്തിയ സൊസൈറ്റിയെ പറ്റിയും അതിന്റെ കിഴിലുള്ള സ്കൂളുകൾ, കോളേജുകൾ, ആശുപത്രികൾ തുടങ്ങി അനേകം സ്ഥാപനങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് നമുക്ക് ഓർമ്മവരുന്നത്. പക്ഷേ, ഈ മഹത്തായ സ്ഥാപനങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുക എന്നതിലുപരി, അദ്ദേഹം നായർ സമുദായത്തിനു നൽകിയ വലിയ സേവനം, സമുദായ രംഗത്ത് വരുത്തിയ വിപ്ലവകരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ ആണ് സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജാതീകൃതമായ ഉച്ചനീചത്തങ്ങളും അശാസ്ത്രീയമായ ആചാരക്രമങ്ങളും സഹജമായ ദുരഭിമാനവും നിർമാർജനം ചെയ്തും സമുദായത്തെ എൻ എസ് എസ് ന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ നിർത്തുവാനും മന്നത്തു പദമനാഭന് സാധിച്ചു. സമുദായത്തിനു സാധിച്ചു.

വ്യക്തിയേക്കാൾ വലുതാണ് സംഘടന എന്ന ബോധം ഉണ്ടായാൽ സംഘടന വളരും. സ്വപ്നം യാഥാർത്ഥ്യമാകും. സമുദായാചാര്യൻ മന്നത്തുപദ്മനാഭൻ കാണിച്ചുതന്ന 'സമുദായ സേവനത്തിലൂടെ ലോകസേവനം' എന്ന മാർഗത്തിലൂടെ നമുക്ക് മുന്നേറാം. അതിനായി ഒരേ മനസ്സോടെ നമുക്ക് ഒരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാം.

GENERAL SECRETARY'S REPORT

UDAYABHANU .C

Global NSS and Delhi NSS will be jointly celebrating Sri Vidhyathi Rajothsavam on the occasion of the birth anniversary of Sri. Chattambi Swamigal on 11/09/2022 at New Delhi. Mr. Somnath, Chairman of ISRO, has graciously accepted our invitation to be the Chief Guest for the function. We are planning to conduct this function in a grand style involving all our community members and friends with various programs. We request you to block this date and make your travel plans to attend this function and also extend your co-operation and take part in the Souvenir, which we plan to release at the same time. We are also planning to conduct our Annual General Body meeting of the year around the same time.

On the 2nd of May 2022, we held a webinar to commemorate the death anniversary of Chattambi Swamigal. Dr. K P Vijayalakshmi, Director of Sri Chattambi Swamikal Study center was the Chief Guest and Speaker of this webinar. The response to this webinar was very much overwhelming. Members from different parts of the country attended. We have planned to conduct such webinars in the coming months also. Members who have ideas on the subject and speakers can inform us to follow up.

Global NSS conference at Banglore, which was postponed, is now planned to be conducted in July 2022. We shall inform the members as soon as the date is finalized. All members are requested to attend this conference.

A Bye-law committee was formed under the chairmanship of Justice Sri P N Ravindran (Retd). The committee has completed its assigned task and placed the amended draft Bye-law to the Governing Body for approval. The Board has unanimously passed the draft of the amended Bye-law in the meeting held on 8th May 2022. We will make all efforts to get the bylaws passed in the next general body meeting scheduled to be held in September 2022.

We are publishing GLOBAL NSS CONNECT every month. We request all our members to take part and share articles and photos which we can publish. Our idea is to have more participation from state units and members to make our magazine project more successful. If we are to get more articles for publication, we can include them in the coming month's magazine.

MOTHER

NEERADA SURESH

Mother was always mother
smelling of condiments,spices
steaming Onam feasts
and crackling green grass.
I never saw her
as a partner to father
or as a wife except at times
when she prefixed a 'Mrs'
while writing out her name.

She mothered us and the cows.
More the cows when the trailer
with the fodder- the guinea grass-
didnt shudder to a pause at the gate .
Then her black head bobbed
through the tiger grass she cleared
at the back yard
frowning ,feasted on by mosquitoes,
smiling when sandpaper tongues
from craning necks
snapped up the lanky bunch
settling down for a leisurely munch .

Our tummy aches she cured
sending us to bed
on castor oil or curd rice
when she stood guard
leaning on a drowsy stick
on aching calves
to midnight calvings.
Mother was always mother
more to the cows than to us
or so I thought
in the years I grew up
sandwiched between
siblings and cows .
....

Saraswathy Neerada

(Neerada Suresh) is an educator and renowned writer who had won several awards in India and abroad for her literary and translation works. She had also won the President's National Award for Teachers and her poems have been used as learning materials for students by CBSE, and many State Boards. Is the Chairperson of the Kerala International Centre (KIC) Literary Forum and holds regular poetry readings.

9717333288 neerada52@gmail.com

TRAILBLAZERS

C RAMACHANDRAN NAIR
FOUNDER CRCL

Sri. C Ramachandran's company CRCL is the third-largest player in the contractual food services company in India next to multinational giants like Sodexo and Compass. Based in Chennai, CRCL caters to corporates, industrial units, educational institutions, and healthcare establishments since 1987.
The story of Sri. C Ramachandran of CRCL is that of Rags to Riches. He was born in a lower-middle-class family in the Palakkad district in Kerala. His parents' sudden deaths caused him to abandon his academic endeavors while he was in class X and travel to Chennai in search of livelihood at the age of 14. In 1970, he got a job as a dishwasher in a restaurant near the medical campus for Rs.10 per month with a daily allowance of 10 paise. He developed an interest in cooking South Indian dishes while working at a restaurant in Chennai. When the café was taken over by local entrepreneur Appu Nair, he had his first brush with fate. The young lad's passion and honesty pleased him. Nair encouraged Ramachandran's entrepreneurial spirit and helped him start a contract catering company in 1987.
The first client was Best & Crompton, followed by the L&T contract. Ramachandran met Reddy, who was then in charge of L&T's canteen affairs, while working in an onsite kitchen at L&T. Reddy, who comes from a farming family in Vellore, Tamil Nadu, studied hotel management at IHM in Chennai. With the aid of Ramachandran and his extensive hospitality expertise, Reddy modified the canteen's operating model and increased efficiency, which benefited both L&T and Ramachandran.
The bond between Ramachandran and Reddy became stronger over time. In 2007, Ramachandran realised that he required experienced assistance to build his company . He invited Reddy to join as an advisor for his catering company. The offer was accepted by Reddy, who was always up for a new challenge. He was granted the authority to deal with the company's most difficult problems. Ramachandran was engaged in the company operation while Reddy was simplifying finance and administration and infusing professional culture into the system.
C.R. Caterer India Pvt Limited (CRCL) was formed in 2010 after the company was transformed to a private limited company, and Reddy became a director. Even as the firm went through the ups and downs of the business cycle, the duo's connection became stronger. Entering its posh, sprawling corporate office in Chennai now gives the impression of entering a huge IT firm. The company has grown from a turnover of Rs 4 crore in 1987 to a turnover of Rs 220 crore now, with 2,700 employees. CRCL has over 80 clients in its core sectors of Business & Industry (B&I), Education, and Healthcare, and is managed by a staff with diversified expertise in the hospitality industry. CRCL now provides 160,000 multi-ethnic meals per day and is the largest domestically managed-in-contract food company. Tamil Nadu, Pondicherry, Telangana, Andhra Pradesh, and Karnataka are among the states where the company operates. It has also expanded into Maharashtra and Madhya Pradesh in the last three years. The firm has set a goal of Rs.500 crore by 2024.
Sri. Ramachandran was an innovative, humble, and level-headed sensible person, with the ability to analyse any difficult scenario and quickly get to the root of the problem. He was a social worker and philanthropist who spent a lot of money on temple renovations. He was extremely helpful to Malayalis who came to Chennai in search of work. He was also on board of several organisations.
On May 9, 2022, Sri. Ramachandran passed away after a heart attack.

MORALITY OR HYPOCRISY

[ARTICLE BY M K S MENON, ADVOCATE, SUPREME COURT OF INDIA]

1. 'Morality' had a different analogy till the European influence commenced during the British era, where we slowly started understanding the benefits of having one partner and many offspring. Gradually economics forced us to adopt the slogan 'we two and two for us'. However, the concept of Victorian morality taught us as how to become hypocritic leading to multifarious litigations based on 'bigamy' and 'immorality'. Ventilating biological need through an affair with a like minded person from the opposite sex outside the institution of marriage even in the case of a shattered marriage, was considered as an offence till recently when the Supreme Court itself declared that extra- marital sex is not an offence. Many people did not pondered upon as to why the Apex court of this country in the case of **Joseph Shine vs Union Of India** struck down Section 497 of Indian Penal Code in the year 2018. Reasonings given in the judgment resulted in reverberating conflict of opinions and it says :

" The provision treats a married woman as a property of the husband. It is interesting to note that Section 497 IPC does not bring within its purview an extra marital relationship with an unmarried woman or a widow. The dictionary meaning of adultery is that a married person commits adultery if he has sex with a woman with whom he has not entered into wedlock. As per Black's Law Dictionary, adultery' is the voluntary sexual intercourse of a married person with a person other than the offender's husband or wife. However, the provision has made it a restricted one as a consequence of which a man, in certain situations, becomes criminally liable for having committed adultery while, in other situations, he cannot be branded as a person who has committed adultery so as to invite the culpability of Section 497 IPC. Section 198 CrPC deals with a person aggrieved. Sub-section (2) of Section 198 treats the husband of the woman as deemed to be aggrieved by an offence committed under Section 497 IPC and in the absence of husband, some person who had care of the woman on his behalf at the time when such offence was committed with the leave of the court. t does not consider the wife of the adulterer as an aggrieved person.

The offence and the deeming definition of an aggrieved person, as we find, is absolutely and manifestly arbitrary as it does not even appear to be rational and it can be stated with emphasis that it confers a licence on the husband to deal with the wife as he likes which is extremely excessive and disproportionate."

Judgement further says:

"We are constrained to think so, as it does not treat a woman as an abettor but protects a woman and simultaneously, it does not enable the wife to file any criminal prosecution against the husband. Indubitably, she can take civil action but the husband is also entitled to take civil action. However, that does not save the provision as being manifestly arbitrary. That is one aspect of the matter. If the entire provision is scanned being Argus-eyed, we notice that on the one hand, it protects a woman and on the other, it does not protect the other woman. The rationale of the provision suffers from the absence of logicality of approach and, therefore, we have no hesitation in saying that it suffers from the vice of Article 14 of the Constitution being manifestly arbitrary."

2. International trends worldwide also reveal that some countries continue to treat adultery as a crime, though most of the Nations retain adultery for the purposes of divorce laws. Thus, adultery continues to be a criminal offence in Afghanistan, Bangladesh, Indonesia, Iran, Maldives, Nepal, Pakistan, Philippines, United Arab Emirates, some states of the United States of America, Algeria, Democratic Republic of Congo, Egypt, Morocco, and some parts of Nigeria. Mostly under developed states. On the other hand, most of the countries have done away with adultery as a crime. The People's Republic of China, Japan, Brazil, New Zealand, Australia, Scotland, the Netherlands, Denmark, France, Germany, Austria, the Republic of Ireland, Barbados, Bermuda, Jamaica, Trinidad and Tobago, Seychelles etc, through the exercise of their adult franchise done away with adultery as a crime. In South Korea and Guatemala, provisions similar to Section 497 have been struck down by the constitutional courts of those nations just like India.

3. The changing laws and it's impact on the healthy nuptial relationship is definitely a subject matter for debate. Every human being is possessive irrespective of the fact as to whether it is a material object or a human being. At one point of time, i. e. prior to the evolving of 'human right principles' where International law recognized it as a basic ingredient of human dignity, in many part of the world slaves were also capable of being possessed and bartered. Women also were not an exception since they were treated as chattels. Hats of to the women empowerment campaigners who helped many to realise that even today how far Article 14 is a dead letter so far as women are concerned. Once we realise that education is not mere reading ability, but it is much beyond because you can claim yourself as educated provided, you know how to respect a woman at home as well as in the public. Kerala and West Bengal are considered to be more sensitive to this issue from the very beginning. In Kerala even the succession through matriarchal lineage existed for ages until the Joint Family was abolished through an enactment in 1976. In West Bengal women are more powerful than men with just exceptions. In Calcutta, women are much more safer than any other part of the country.

4. Man and woman are chiselled by the nature with different identity so as to ensure that the human raise do not extinct. However many due to ignorance under-estimate the power of the nature. An average human mind wanders around in search of happiness but fails to understand that giving respect to the other human being enable you to get respected and that leads to happiness. Respect for woman is not charity but is the chariot to one's own happiness. Supreme Court also wanted to spread the same message through the judgment in **Joseph Shine vs Union Of India** .

M K S MENON

SPIRITUAL CONNECT....

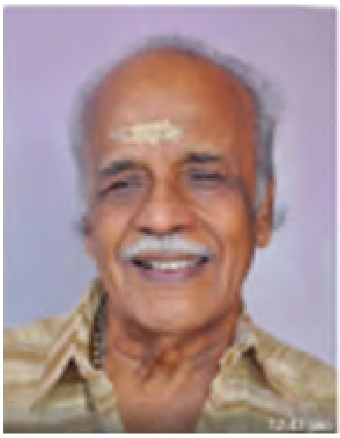

രാധാകൃഷ്ണൻ കാക്കശ്ശേരി മാസ്റ്റർ ... ഗുരുവായൂരിന്റെ ഗുരുനാഥൻ....ഭാഷാ പണ്ഡിതൻ, അദ്ധ്യാപകൻ, കവി, നിരൂപകൻ, പ്രഭാഷകൻ തുടങ്ങി കേരളത്തിന്റെ സാഹിത്യ മണ്ഡലത്തിലെ നിറ സാന്നിദ്ധ്യം . ഗുരുവായൂർ ദേവസ്വം പ്രസിദ്ധീകരണമായ ഭക്തപ്രിയ എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ് അംഗം : കർമ്മ ശ്രേഷ്ഠ അവാർഡ് ഉൾപ്പെടെ നിരവധി പുരസ്കാരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

"ഏവം തു ഭക്തിതരളാഃ വിരളാഃ മഹാത്മൻ"

രാധാകൃഷ്ണൻ കാക്കശ്ശേരി

ശ്രീമദ്ഭാഗവതത്തിൽ, നവവിധഭക്തിയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന അതിപ്രസിദ്ധമായ ഒരു ശ്ലോക മുണ്ട്. അതിതാണ്.

ശ്രവണം കീർത്തനം വിഷ്ണോ-
സ്മരണം പാദസേവനം
അർച്ചനം വന്ദനം ദാസ്യം
സഖ്യ, മാത്മനിവേദനം.

ഭാഗവതപുരാണം ആദ്യന്തം പരിശോധിക്കുന്ന സഹൃദയനായ ഒരു അനുവാചകന്, ഈ ഭക്തി ഭേദങ്ങളുടേയും, ഉദാഹരണങ്ങൾ സർവത്ര നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതായിക്കാണാം. കേൾവി മുതൽ ആത്മ നിവേദനംവരെയുള്ള ഭക്തിപ്രഭാവംകൊണ്ട്, ജീവിതവിശുദ്ധി നേടിയ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ നിരതന്നെ, കാലവീഥിയീലെ വഴിവിളക്കുകളെന്നപോലെ അതിൽ കാണുന്നു. ഇതിനു പുറമെ വിപരീത ഭക്തികൊണ്ട് വിഷ്ണുപദം നേടിയവരുടെ കഥയും ഭാഗവതപുരാണത്തിലുണ്ട്.

ഇത്തരം വിശുദ്ധരായ ഭക്താഗ്രണികളിൽ അഭ്യർഹിതമായ സ്ഥാനത്തിന് അർഹനാണ് അക്രൂരൻ. സ്വാർജിതസംസ്കൃതിയുടെ അന്തഃസത്ത കൈവിടാതെ, ഭക്തിയുടെ ഉദാത്തമായ കരസ്പർശം കൊണ്ട് പുളകിതനാകുന്ന അക്രൂരൻ ദാസ്യഭക്തിയുടെ, ഉൽകൃഷ്ട മാതൃകയാണ്. ശ്രീമദ്ഭാഗവതത്തിൽ അക്രൂരന്റെ അമ്പാടിയിലേക്കുള്ള യാത്രയും, വൈകുണ്ഠ ദർശനവും, സ്തുതിയുമെല്ലാം ദശമം 38, 39, 40 അധ്യായങ്ങളിലാണ് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അമ്പാടിയിലേക്ക് പോകുന്ന അക്രൂരന്റെ ചിന്തകൾ, തേരിൽ നിന്നിറങ്ങി പാദമുദ്രകൾ പതിഞ്ഞ മണ്ണിൽ വീണുരുളൽ; ശ്രീകൃഷ്ണനേയും ബലരാമനേയും നേരിൽ കാണൽ; വീണു നമസ്ക്കരിക്കൽ, നമസ്ക്കരിക്കുന്ന അക്രൂരനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് സ്വഗൃഹത്തിലേക്ക് ആനയിക്കൽ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളാണ് 38-ാ മധ്യായത്തിൽ ഭാവഭംഗിയോടെ ആവിഷ്ക്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പൈക്കറവിന്റെ സമീപത്തു നിൽക്കുന്ന നീലശ്വേതാഭമായ കൈശോരഭാവത്തിന്റെ -രാമകൃഷ്ണന്മാരുടെ- മനോഹരമായ ഒരു വർണനയുണ്ട്. വാക്കുകൾ കൊണ്ട് വരച്ചെടുത്ത അതിമനോഹരമായ വർണചിത്രം.

കൃഷ്ണകഥയെടുത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്ത പലരേയും, ഈ അക്രൂരകഥ ആഴത്തിൽ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ പ്രമുഖൻ ചെറുശ്ശേരിയാണ്. അദ്ദേഹം മൊത്തം 132 ഈരടികൾകൊണ്ടാണ് അക്രൂരകഥ ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നത്.

കംസന്റെ കല്പന നിറവേറ്റാനായി അമ്പാടിയിലേക്ക് പോകുന്ന അക്രൂരൻ, ഉത്ക്കണ്ഠാകുലനായി ചിന്തിക്കുന്ന ഭാഗം മുതലാണ് ചെറുശ്ശേരിയിലെ കവി, പ്രതിഭാപ്രകർഷംകൊണ്ട് ഭക്തിയുടെ ഉത്തുംഗമായ ഭാവമേഖലയിലേക്ക് നമ്മെ ആനയിക്കുന്നത്. ഒരു ഉദാഹരണമിതാ - കണ്ണനു തന്നെ കാണാൻ കഴിയുമോ, എന്ന ചിന്ത വിവരിക്കുകയാണ്.

കാർവർണൻ തന്നുടെ കൺമുനയായോരു

കാർവണ്ടു വന്നിങ്ങു മെല്ലെ മെല്ലെ

ദീനനായ് നിന്നോരു ഞാനായപൂവിൽനി-

ന്നാനന്ദമാടിക്കളിക്കുമോ താൻ

ഭഗവാനെ അങ്ങോട്ട് ദർശിക്കുന്നതിലേറെ മുക്തിപ്രദമാണല്ലോ ഭഗവദ്ദർശനത്തിന് പാത്രമാവുകയെന്നത്. ഭക്തന്റെ എല്ലാ പരിചര്യയും ഈ ദർശന, സ്പർശന-ശ്രവണ പ്രക്രിയകളുടെ നിരന്തരമായ അനുസന്ധാനത്തിലൂടെ ഫലപ്രാപ്തി നേടുകയെന്നതാണ്. ചിന്ത തേരിനെ നടത്തിയോ, തേര് ചിന്തയെ നയിച്ചുവോ എന്നറിയില്ല, സായംകാലത്ത് അക്രൂരൻ അമ്പാടിയിലെത്തി - മണ്ണിൽ നിറയെ ആയർകുമാരന്റെ കാലടിപ്പാടുകൾ - വജ്രക്കുലിശാകുശാദികൾ ഉള്ളവ - ഉടൻ തേരിൽ നിന്നിറങ്ങി കൈകൂപ്പി നിന്നു. പിന്നെ മടിച്ചില്ല, ആ കാലടിപ്പാടുകളിൽ വീണുരുണ്ടു. പിന്നെ കണ്ടത് നന്ദഗൃഹം - അമ്പാടിയിലെ തിക്കും തിരക്കുമുള്ള അന്തരീക്ഷം. ഇടയിൽ കണ്ണന്റെ വേണുഗാനം - കന്നുകൾ എല്ലാം ചെവി കൂർപ്പിച്ച് എല്ലാം മറന്ന് മറ്റേതോ ലോകത്തിൽ - അപ്പോൾ അമ്മയ്ക്ക് കൃഷ്ണനോട് അഭ്യർത്ഥിക്കേണ്ടിവന്നു.   മോനേ, ഓടക്കുഴൽ വിളി നിർത്തൂ. പശുക്കുട്ടികൾ വന്നു കിട്ടണം, പശുക്കറവ തീർക്കണം - പിന്നെ ഇഷ്ടംപോലെ വിളിച്ചോളൂ.

ഈ സമയത്താണ് അക്രൂരൻ നന്ദകുമാരകന്മാരെ (ബലരാമനേയും, കണ്ണനേയും) കണ്ടത്. ഇവിടെ അതിമനോഹരമായ ഉപമ കവി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

കാമിച്ചു നിന്നിട്ടു കാണുന്ന വേഴാമ്പൽ

കാർമുകിൽ മാലയെക്കാണുമ്പോലെ

മാനത്തു നിന്നു പെയ്യുന്ന മഴത്തുള്ളികളാണ് ചാതകങ്ങളുടെ ദാഹജലം എന്നാണ് കവിസങ്കേതം. അതുകൊണ്ടാണ് വേഴാമ്പൽ മഴക്കാറിനെ അത്രയേറെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. ഉടനെ അക്രൂരൻ ഓടിവന്ന് കൃഷ്ണപാദങ്ങളിൽ വീണുരുണ്ടു. ആനന്ദബാഷ്പപരിപ്ലുതനായ അക്രൂരനെ കൃഷ്ണൻ കൈപിടിച്ചുയർത്തി തന്റെ മെയ്യോടു ചേർത്തു. പിന്നെ വീട്ടിൽചെന്ന് ഇഷ്ടഭോജ്യങ്ങൾ നൽകി.

തുടർന്നു പല സംഭവ പരമ്പരകളും വർണിക്കുന്നുണ്ട്. അവയെ സ്പർശിച്ചു പോവുക ഈ ലേഖനത്തിന്റെ വിഷയമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് തത്ക്കാലം വിടുന്നു. ഭാഗവതകഥയിൽനിന്ന് കാര്യമായ വ്യതിയാനമൊന്നും ചെറുശ്ശേരി വരുത്തിയിട്ടില്ല. അക്രൂരന്റെ ചിന്തകളിൽ കാണുന്ന ഉക്തിഭംഗി, അമ്പാടിയിൽ കണ്ട കോലാഹലം, ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ കോലക്കുഴൽവിളി തുടങ്ങിയവയൊന്നും ഭാഗവതകഥ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യരും, സർവജീവജാലങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധദാർഢ്യം, കൃഷ്ണന്റെ ഓടക്കുഴൽ വിളിയുടെ വിശ്വവശ്യത ഇവ പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്ന ഒരു ഉദ്ദേശ്യം ഭക്തനെന്ന നിലയിൽ ചെറുശ്ശേരിയെ പ്രചോദിപ്പിച്ചിരിക്കും. കവിയും ഭക്തനും ഒന്നായിത്തീരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഒരു തന്മയീഭാവത്തിന്റെ വൈദ്യുതിസ്പർശം ഈ വരികളെ ദീപ്രമാക്കുന്നുണ്ട് – അദ്വൈതാമല ഭാവസ്പന്ദിത വിദ്യുന്മേഖലയിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുന്നുവെന്ന് മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ പറയാം.

ശ്രീമന്നാരായണീയ കർത്താവിനേയും ഈയവസരത്തിൽ സ്മരിക്കാതിരിക്കുക വയ്യ. അദ്ദേഹം 72–ാം ദശകത്തിലാണ് അക്രൂരാഗമനം വിവരിക്കുന്നത്. ഭാഗവതകഥയെ വളരെ വിദഗ്ദ്ധമായി ചുരുക്കിയെടുത്ത അദ്ദേഹം, പ്രധാനമായി ഊന്നിയത് അനന്യമായ ആ ഭക്തിലഹരി ആവിഷ്ക്കരിക്കാനാണ്. തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വളരെക്കാലമായി വളർന്ന കൃഷ്ണഭക്തി ബ്രഹ്മാനുഭൂതിരസംകൊണ്ട്, വേലിയേറ്റം കൊള്ളുമ്പോൾ മേല്പുത്തൂർ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിതാണ് ഏവം തു ഭക്തിതരളാഃ വിരളാഃ പരാത്മൻ

മറ്റു കൃഷ്ണകഥാകർത്താക്കളെയൊന്നും സ്പർശിക്കാതെ നേരിട്ട് വള്ളത്തോളിന്റെ അക്രൂരനെ പരിചയപ്പെടുവാനാണ് ഞാൻ ഈ പ്രകരണം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്. മഹാകവി വള്ളത്തോൾ പുരാണകഥാഖ്യാനം നടത്തുമ്പോഴൊക്കെ പലപ്പോഴും സമകാലജീവിത സമസ്യകളുമായി, ആ കഥാസന്ദർഭത്തെ പ്രത്യക്ഷമായോ, പരോക്ഷമായോ ബന്ധിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ അത്തരമൊരു പ്രകടമായ വർത്തമാന കാലജീവിതാനുപ്രവേശം, ഈ കവിതയ്ക്ക് ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

സാന്ധ്യരാഗം പുരണ്ട മേഘക്കീറുകൾ നിഴലിക്കുന്ന കാളിന്ദീനദി സർവ്വത്ര ചെന്താമരപ്പൂക്കൾ നിറഞ്ഞപോലെ പ്രശോഭിക്കുന്ന ചിത്രം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് കവിതയുടെ പ്രാരംഭം. പിന്നെ ഗംഗയുമായി ഒരു താരതമ്യം – ശിവമൗലിയിൽ പ്രശോഭിക്കുന്ന ഗംഗപോലും, കൃഷ്ണന്റെ പാദാംബുജത്തെ ചുംബിക്കുന്നു; പ്രണമിക്കുന്നു. കാളിന്ദിയുടെ നിറപ്പകിട്ടിന് കാരണമെന്താണ്? കണ്ണനുണ്ണി ചെങ്കഴൽ

കാന്തിയാകാം – അല്ലെങ്കിൽ കണ്ണനെപ്പുൽകുന്ന ആനായമങ്കമാരുടെ മുലകുങ്കുമമാവാം. സർവാംഗം കോൾമയിർകൊള്ളിക്കുന്ന കാളിന്ദിയിലെ കാറ്റ് നിർവാണലക്ഷ്മിയുടെ നിശ്വാസമാണോ? തണ്ണീരൊഴുക്കിൽനിന്ന് പൊന്തിവരുന്ന കളകളാരവം, കണ്ണന്റെ ചെഞ്ചൊടിയുതിർക്കുന്ന വേണുനാദമാണോ? കാളിന്ദിയുടെ പഞ്ചാരമണൽത്തിട്ടുപോലും ആ വേണുനാദംകൊണ്ട് പഞ്ചാരക്കുന്നായി മാറിയിരിക്കുന്നു. വൃന്ദാവനമാണ് കാണുന്നത് – കാളിന്ദി വൃന്ദാവനത്തിന്റെ നീലക്കരയാണോ? ഉണ്ണിക്കണ്ണൻ കാലിയെ മേച്ചു നടക്കുന്ന ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരു പിഞ്ചുപുല്ലായി ജനിക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ! തീർച്ചയായും ഭഗവാന്റെ തൃപ്പദവുമായി പരമ്പരയാ ബന്ധപ്പെടാമായിരുന്നു! ചുറ്റുപാടും കാണുന്ന ഈ പൂക്കളിലെല്ലാം കാണുന്ന വെണ്മ, വല്ലവക്കുഞ്ഞിന്റെ മന്ദഹാസമല്ലേ! അമ്പാടിയടുത്തുവോ? തൊഴുത്തുകളിൽ മുളയാൻ വരുന്ന പശുക്കളുടെ ശബ്ദമല്ലേ കേൾക്കുന്നത്? കർണ്ണമേ നിന്റെ പാപം നീങ്ങാൻ മറ്റെന്തു വേണം!

ഈ ഗോകുലത്തിൽ സർവ്വത്ര കാണുന്നത് ഇടയക്കുടിലുകളാണ് – വൈക്കോൽ മേഞ്ഞ കുടിലുകൾ. അസ്തമയസൂര്യൻ ആ കുടിലുകൾക്കു മുകളിൽ അതാ സിന്ദൂരം ചാർത്തുന്നു. സദ്വൃത്തന്മാർക്കേ (സത്സ്വഭാവികൾ എന്നും; നല്ല വൃത്തത്തോടു കൂടിയവൻ എന്നും ശ്ലേഷം) അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാൻ തോന്നുകയുള്ളൂ. അസ്തമിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്ന സൂര്യൻ തനിക്കുള്ളതെല്ലാം, ഒരു മുമുക്ഷുവിനെപ്പോലെ ഭഗവദ്പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ച് പോകാനൊരുങ്ങുകയാണ് – പുണ്യശാലി എന്നല്ലാതെന്തു പറയും.

വെള്ളക്കുതിരയെ പൂട്ടിയ തേരിൽ, ഗോകുലത്തിലേയ്ക്ക് വരുന്ന രഥം നോക്കി, ഗോക്കളും, ഗോപന്മാരും പകച്ചുനിൽക്കുന്നു. കാളക്കിടാങ്ങളുടെ കണ്ഠത്തിൽ അണിഞ്ഞ മണികളുടെ നിനദം പകൽ പോയത് വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഇവിടെ പട്ടണങ്ങളുമായി ഗോകുലത്തെ താരതമ്യം ചെയ്യുന്ന കൂട്ടുവരികളുണ്ട്.

പൊൻതാഴികക്കുടം വച്ച വൻമേടകൾ
    പൊന്തിനിന്നീടുന്ന പട്ടണങ്ങൾ
ഏതാനും പുൽമേഞ്ഞ കൊച്ചുപുരകളെ
    മാർതന്നിൽ ചേർക്കുമീ ഗോകുലത്തെ
താണു വണങ്ങട്ടെ വാഴുന്നതിങ്ങല്ലോ
    താർമാതിൻ പ്രാണനാമെൻ തമ്പുരാൻ.

ഗ്രാമസൗഭാഗ്യങ്ങളെല്ലാം, പട്ടണത്തിന്റെ അന്തഃസാരശൂന്യമായ പരിഷ്കൃതിയുടെ നിഴലിൽപെട്ടുപോകുന്ന ഒരു ദുരവസ്ഥയുടെ ആരംഭം കുറിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നല്ലോ, വള്ളത്തോൾ തൂലികയെടുത്ത കാലം.

നാട്യപ്രധാനം നഗരം ദരിദ്രം
നാട്ടിൻപുറം നന്മകളാൽ സമൃദ്ധം
കാട്ടിന്നകത്തോ കടലിന്നകത്തോ
കാട്ടിത്തരുന്നു വിധിരത്നമെല്ലാം

(ഗ്രാമീണ കന്യക – കുറ്റിപ്പുറം)

സമാനമായ വ്യഥ മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച കവിതയിലും കാണാൻ കഴിയും. പശുക്കറവയുടെ മനോഹരമായ ദൃശ്യമാണ് തുടർന്ന് ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നത്. ത്വംഗന്മണിമയ കങ്കണക്വാണം എന്ന സംസ്കൃതപദവും നാക്കിനാൽ കുട്ടിയെ നക്കി മിനുക്കുന്ന എന്ന മലയാളവും, എത്ര ഭംഗിയായി ആ പശുക്കറവയുടെ വർണനയിൽ ഇഴുകിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. പാൽപ്പാത്രത്തിൽ പൊന്തുകയും താഴുകയും ചെയ്യുന്ന പാൽനുരകൾ പാൽവെണ്ണക്കള്ളനെ അന്വേഷിച്ച് നേത്രമിമച്ചു മിഴിക്കുന്നതായി വർണിക്കുമ്പോൾ, അതുണർത്തുന്ന തന്മയീഭാവജന്യമായ അനുഭൂതിതാരള്യം അസുലഭമെന്നേ പറയാവൂ.

കവിതന്നെ നേരിട്ടു രംഗത്ത് എത്തുന്ന കാഴ്ചയാണ് ഇനി കാണാകുന്നത്. കവി അക്രൂരനെ സംബോധന ചെയ്യുന്നത് 'ചാതക' എന്നാണ് – (ചെറുശ്ശേരിയിൽ ഉപമയായിക്കണ്ട ഉക്തി, ഇവിടെ അഭേദാരോപം കൊള്ളുന്നതായി കാണാം), ഉടനെ തേർ വിട്ടിറങ്ങുക – തേടിയ നീലമേഘം ഇതാ മുന്നിൽ – പിന്നെ കുറെ അഭേദാരോപങ്ങളുടെ ഒരു വനമാല തന്നെ. പ്രേമമാം പീയൂഷംകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച ബാലരൂപം; ഈശ്വരൻ കൊളുത്തിയ ഭദ്രദീപം; യശോദയുടെ മാറിലെ ഇന്ദ്രനീലക്കല്പതക്കം; ഗോപസ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ പാറിക്കളിക്കുന്ന ഓമൽക്കിളി; കാളായവർണ്ണനായ രാജഹംസം; ഗോപകുമാരന്മാരുടെ ചങ്ങാതി; വേദാന്തികളുടെ പരമമായ തത്ത്വം – എല്ലാം ഒന്നിനൊന്ന് വ്യത്യസ്തം. വിവിധങ്ങളായ ഭാവമേഖലയെ സ്പർശിക്കുന്നവ; ഉണർത്തുന്നവ.

ഇനി മനോഹരമായ ഒരു വാങ്മയചിത്രത്തിലേയ്ക്കാണ് കവി നമ്മെ നയിക്കുന്നത്. അതിസാധാരണവും, ചലനാത്മകവും ആയ ഒരു ഗോപകുമാരന്റെ വേഷമാണ് കവി ഇവിടെ ഇണക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഓടക്കുഴലും, മുടിങ്കോലും ഇടത്തു കൈയിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂന്നു ലോകത്തിന്റേയും അധികാരം കയ്യാളുന്ന രാജചിഹ്നം വഹിക്കുന്ന വലംകൈക്കൊണ്ടു കാലിക്കിടാങ്ങളെ തലോടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

താരിന്നു ചുറ്റും അല്ലികൾപോലെ, ചൂഴുന്ന ഗോപകുമാരന്മാരെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചും നർമ്മം പറഞ്ഞു കൊണ്ടുമാണ് യാത്ര. പീലി ചൂടിയ കാർമുടിക്കെട്ട് അല്പമൊന്നഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിയർപ്പുതുള്ളികൾ മുത്തു പോലെ ശോഭിക്കുന്ന നെറ്റിത്തടത്തിലെ ഗോരോചനക്കുറി അല്പമൊന്നു മാഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചളിപുരണ്ട മഞ്ഞപ്പട്ട് തോളിൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. ശരീരത്തിലാകെ പൊടി പുരണ്ട് ചാണയ്ക്ക് വെയ്ക്കാത്ത രത്നം പോലെ ശോഭിക്കുന്ന ശരീരം അല്പമൊന്ന് വാടിയിട്ടുണ്ട്. അമ്മ എണ്ണക്കിണ്ണവുമായി പിന്നാലെ നടന്നു വിളിച്ചിട്ടും, കളിയിൽ തത്പരനായി കേൾക്കാത്ത ഭാവത്തിൽ കുളിക്കാൻ ചെല്ലാതെ കൂട്ടുക്കൂടി നടന്നു. അപ്പോഴാണ് ഗോപസ്ത്രീകൾ 'കണ്ണാ ഇതാ വെണ്ണ' എന്ന് പറഞ്ഞ് വിളിച്ചത്. കാൽച്ചിലമ്പൊച്ച കേൾക്കുമാറ് കണ്ണൻ അപ്പോഴാണ് എല്ലാം മറന്ന് ഓടിയടുക്കുന്നത്. ആനന്ദസ്വരൂപനായ, ജ്ഞാനസ്വരൂപനായ ആ ബാലഗോപാലനെ കൗതുകപൂർവം വീക്ഷിച്ച അക്രൂരന്, തള്ളിവരുന്ന സന്തോഷാശ്രു നിറഞ്ഞതു കൊണ്ട് ഒന്നും നല്ലപോലെ കാണാനായില്ല.

എന്തു പറയാൻ! അത്യസാധാരണമായ ഈ ദർശനം, എല്ലാ അഭീഷ്ടങ്ങളും ഒന്നിച്ചു സാധിച്ചാലെന്ന പോലുള്ള സംതൃപ്തിയേകി. ഐന്ദ്രജാലിക ശക്തിയാലെന്നപോലെ ജീവിതം ആകെ നിത്യനൂതനമായി മാറിയതായും തോന്നി. ഭഗവത്സാമീപ്യവും, ഭഗവദാലോക്യവും മതിയല്ലോ, ജീവന് പുതിയൊരു ആന്തരതൃപ്തിയും, സത്തയും നൽകുവാൻ.

ഭഗവത്സാമീപ്യംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മനോമോഹനമായ ഒരനുഭൂതിയാണ് അക്രൂരനുണ്ടായത്. ഏതോ അമൃതധാരയിൽ മുങ്ങിയാലെന്നപോലുള്ള ആന്തരശുദ്ധി; ബാഹ്യവിസ്മൃതി - വിഗളിത വേദ്യന്തരമായ ബ്രഹ്മാനുഭൂതിതന്നെ.

പിന്നെ എന്തു മടിക്കാൻ - അദ്ദേഹം തേരിൽനിന്ന് ചാടിയിറങ്ങി. ഉണ്ണിക്കണ്ണന്റെ കാലടിപ്പാടുകൾ പതിഞ്ഞ മണ്ണിൽ കിടന്നുരുണ്ടു. പിന്നെ കവി അത്ഭുതം കൂറുന്നതിങ്ങനെ.

ഉന്മസ്തകോത്തമ ഭക്തിയാൽ പ്രാജ്ഞനു-
മുന്മത്ത ചേഷ്ടനായ്ത്തീരുമല്ലോ

ഉത്തമഭക്തി തലയിൽ കയറിയാൽ, ഏത് അറിവുള്ളവനും, മുഴുബ്ഭ്രാന്തൻ തന്നെ.

സർവം മറക്കുന്ന സമർപ്പണഭക്തിയുടെ പ്രതീകമാണ് അക്രൂരൻ ആ കഥയിലൂടെ സമകാല ജീവിതത്തിൽ വന്നുചേരുന്ന നാഗരികതയുടെ പൊള്ളത്തരവും കൂടി കവി വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

ഫോൺ : 9496014011

സമ്പാദകൻ :
ഐ.പി രാമചന്ദ്രൻ ,
പ്രസിഡണ്ട്,
ജി എൻ എസ് എസ് കേരള ചാപ്റ്റർ